

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce **B. E., ..., narozen ..., státní příslušnost Turecká republika**
toho času R. n. K., N. T. 1232
zastoupen JUDr. Vladimírem Henclem, advokátem advokátní
kanceláře
se sídlem v Náchodě, Masarykovo náměstí 1294
proti
žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2016, čj. OAM-606/ZA-ZA02-ZA17-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 13. 12. 2016 žalovaný správní orgán neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodnutí odůvodnil nesplnění podmínek jednotlivých ustanovení zákona o azylu, odkázal na žádost žalobce

o udělení mezinárodní ochrany, provedený pohovor a shromážděné podkladové informace, s nimiž žalobce seznámil dne 16. 11. 2016.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. V žalobě žalobce uváděl, že hlavním důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo vyhrožování příslušníků strany ISID a HUTA, poté, co se účastnil protestů na podporu města Kobani (říjen 2014). On i členové jeho rodiny jsou řadovými členy strany HDP, žalobce opustil vlast z politických důvodů, neboť po účasti na citovaných protestech byl napadán, bylo mu vyhrožováno smrtí, musel se skrývat a nemohl se vrátit k rodině. Žalovanému vytýká, že nehodnotil důsledně politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv v Turecku, zvláště po událostech v létě 2016, ačkoliv žalobce na zhoršování situace poukazoval. Správní orgán přihlížel pouze ke zprávám o hodnocení dodržování lidských práv, které uvedeným událostem předcházely, a rovněž se nevypořádal s tvrzením žalobce o jeho kurdevském původu z pohledu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce poukazuje na skutečnost, že ze seriózních informačních zdrojů, i internetových, vyplývá velmi složitá situace v Turecku, a to jak z obecného hlediska dodržování lidských práv, tak i ze vztahu k postoji vládnoucí strany vůči Kurdům, která vedla k monitoringu ze strany mezinárodních organizací. V zemi panuje řada nepokojů, údaje z posledních dvou let pak vypovídají o bojích v jihovýchodním Turecku a některé hovoří přímo o zuřící občanské válce. Žalovaný nedobrou situaci na hranici se Syrií arabskou republikou sám připouští, avšak bližšími aktuálnímu rozboru ji nepodrobil. Informované komentáře popisují obavu z koncentrace moci a závislosti justičních složek na vládnoucí straně, z polarizace turecké společnosti a obavách z případné nestability situace v zemi. Je znám negativní postoj vládnoucí strany vůči nárokům kurdevských obyvatel na vytvoření vlastního státu, situace v zemi je značně nepřehledná a složitá. Žalobce pochází z jihovýchodu země, kde pobývá i celá rodina, nemá cestovní pas, hodnocení jeho kurdevské národnosti chybí. Je navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Z písemného podání správního orgánu ze dne 14. 2. 2017 vyplývá nesouhlas s žalobní argumentací, správní orgán odkazuje na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, protokol o pohovoru a samotné rozhodnutí ve věci. Žalovaný při posouzení žádosti žalobce vycházel především z jeho výpovědi a z informací, které shromáždil v průběhu řízení. V pohovoru umožnil žalobci sdělit vše, co tento považoval za podstatné z hlediska osvětlení důvodů žádosti, dne 16. 11. 2016 byl žalobce seznámen s podklady, z protokolu vyplývá, že žalobce se s nimi podrobněji seznámit nechtěl, nenavrhoval ani jejich doplnění, pouze uvedl, že tamní situace se zhoršila, je tam chaos a na ulicích je zákaz vycházení. Žalovaný se posléze zabýval všemi žalobcem sdělenými důvody žádosti, zabýval se jimi svědomitě a v obsáhlém odůvodnění je pečlivě vyhodnotil, se zřetelem na podkladové informace, které jsou součástí správního spisu. Je pravdou, že se správní orgán nezabýval otázkou kurdevské národnosti žalobce, ovšem žalobce jej jako důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu neuváděl, žalovaný je tak přesvědčen, že uvedená výtky nejsou důvodné. Povinností správního orgánu je zjistit skutečný stav věci, a to v rozsahu důvodů, v žádosti žadatele uvedených

– zde např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 30. 9. 2004, čj. 5 Azs 222/2004. Takto formulovaná námitka totiž nesplňuje zákonné požadavky a je tedy neprojednatelná.

4. K námitce nedůsledného hodnocení politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv zejména po událostech v létě 2016 žalovaný uvádí, že tato je formulována obecně a rovněž nesplňuje požadavky § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s. Žalovaný se tak může vyjádřit pouze v tom smyslu, že se situací v zemi původu žalobce zabýval dostatečně, v podrobnostech odkazuje na str. 3 – 5 a 6 – 8 rozhodnutí. K obecnosti žaloby připomíná, že každá žádost o mezinárodní ochranu se posuzuje individuálně, tedy individuálně se zkoumá naplnění jednotlivých důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Tato je svou povahou subsidiární a nastupuje tehdy, pokud se žadatel nemůže domáhat ochrany v zemi svého původu a aby bylo možno učinit závěr, že mu domovský stát ochranu neposkytne, nebo že by nebyla účinná, musí prokázat, že se o ochranu v zemi původu alespoň pokusil, což se v případě žalobce nestalo – zde žalovaný odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí na str. 4 – 5 a 7.
5. K namítané neaktuálnosti informačních zdrojů se žalovaný vyjadřuje rovněž nesouhlasně, považuje spisem za doložené, že v případě žalobce použil přiměřeně aktuální informační zdroje a na jejich základě učinil zákonné rozhodnutí. Žalobce neaktuálnost zdrojů neuplatnil při seznámení se s nimi, ani v žalobě jiné nenabídl. K problému správní orgán poukazuje na judikaturu soudů, např. rozsudek Krajského soudu v Plzni čj. 59 A7 701/2003 ze dne 17. 3. 2004 – „Tvrdí-li žalobkyně, že v řízení nebyl dostatečně zjištěn skutečný stav věci, je na místě, aby také nabídla další důkazní prostředky, jimiž by skutečný stav věci mohl být zjištěn....“ Navíc je správní orgán přesvědčen, že k událostem z r. 2016 se v napadeném rozhodnutí vyjádřil dostatečně na str. 7, kde uzavřel, že v případě žadatele neshledal při konkrétním posouzení žádné indicie, které by měly dovozovat, že turecké státní orgány by měly mít zájem na jeho osobě z uvedených důvodů. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud nařídil jednání ve věci na den 19. 2. 2018, kdy zástupce žalobce zdůraznil, že situace v Turecku se stále vyvíjí, důležitou okolností je pak kurdská národnost žalobce. V posledním období došlo ke změně i v jeho osobní situaci, oženil se v ČR s paní P. M. a narodila se mu ... dcera. Žalobce uvedl, že v kurdských oblastech Turecka byly bombardovány celé vesnice, byly srovnány se zemí, lidé, kteří tam žijí a s konfliktem nemají prakticky nic společného, mají strach o život, obávají se jít na pole, jeho strýc je kvůli členství ve straně již 2 roky vězněn. Na území, kde žalobce žil, je situace kritická, polovina města byla vybombardována. V mešitách jsou lidé nabádáni, aby se modlili za vítězství, z celé situace plyne to, že kdo si troufne kritizovat vládu, špatně skončí. Lidé se bojí o život, bojí se uvěznění. K dotazu pověřené pracovnice žalovaného pak žalobce přitakal, že posledním místem jeho pobytu byl Istanbul, kam přijel, aby si vydělal nějaké prostředky. Žalobce konstatoval, že hovořil o situaci v Turecku, k ní si žalovaný obstaral prakticky jen jednu zprávu a situaci zjednodušil. Myslí si, že podklady nejsou ani aktuální, on hovořil o stálém zhoršování situace. Trvá na závěrečném návrhu, náklady řízení vyčísлил ve výši 11.094,- Kč, spočívají v odměně právního zastoupení za tři úkony právní služby a cestovním zástupce. Pověřená pracovnice správního orgánu

setrvala na přesvědčení o zákonnosti napadeného rozhodnutí, žalovaný nesporně složitost situace v Turecku, související s vojenskou aktivitou, která však není z azylového pohledu ozbrojeným konfliktem či válečným stavem. Žalobce přitom v posledním období pobýval v Istanbulu, kde je situace klidná. Podklady považuje žalovaný za aktuální a je přesvědčen, že všechny žalobcem sdělené informace řádně zhodnotil. Žádost žalobce považuje správní orgán za účelovou z důvodu legalizace zdejšího pobytu a v této souvislosti zdůrazňuje výjimečnost institutu azylu. Setrvává na návrhu zamítnutí žaloby, náhradu nákladů řízení neúčtuje.

7. Ze správního spisu soud konstatoval, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 9. 7. 2015, uvedl, že je státním příslušníkem Turecka, kurdské národnosti, rodiče žijí v B. K., žalobce je svobodný, 4 sestry a 5 bratrů žije v Turecku. Ke svému pobytu v posledních deseti letech žalobce sdělil, že žil v Turecku, a to v obci B. K., v letech 2010 – 2012 absolvoval vojenskou službu, do března 2015 žil opět doma, poté asi tři měsíce v Istanbulu a poté odjel. Cestovní pas nechal v Turecku. Je islámského vyznání – sunnita, od r. 2012 je řadovým členem HDP. Má základní vzdělání, pracoval v zemědělství a jako malíř. Vlast opustil z politických důvodů, zúčastnil se protestů spojených s problémy v Kobani, od té doby mu bylo vyhrožováno, byl napadán ze strany příslušníků strany Huta. Několikrát byl ze strany policie zajištěn bez udání důvodů, rodina ho musela vyplatit. Do ČR přijel nelegálně v kamionu. 4 měsíce se skrýval, nemohl k rodině, z tohoto důvodu odjel. Chtěl by žít jako normální občan, v ČR je poprvé. Týž den byl s žalobcem proveden pohovor, uvedl, že bydlel s rodinou, někdy u sestry, pracoval v zemědělství, poslední čtyři měsíce pracoval na stavbě v Istanbulu. Zúčastnil se několika protestů v otázce Kobani, byl napadán a bylo mu vyhrožováno ze strany íšidské čtyry – ISID – Irak Sam Islam Devleti. Skupinka 3 – 5 osob ho sledovala, verbálně napadala, měl obavy o život. Rozhodl se utéct do Istanbulu, nenavštěvoval rodinu. Demonstrace se konaly v Mardinu v Kiziltepe, kdo je pořádal, neví, slyšel to v televizi, že budou, tak se zúčastnil. Někdy se skrýval na poli, někdy u kamarádů, nechodil domů, bál se. Bylo to soukromé, ne v rámci politické strany, bylo jich více na této demonstraci. Důvodem bylo pomoci Kobani a nedovolit postupu složek, které ji napadaly, přes hranici. Strana ISID podporuje stranu Huda, jejich náplní je vraždit a zabíjet, určitý druh terorismu, chtějí mít svoji půdu, stát, i za cenu zabíjení, jsou to islamisté, kteří se volně pohybují přes hranici se Sýrií. Turecko s tím nic nedělá, dokonce je léčí ve svých nemocnicích. Jsou nejen proti Kurdům, ale proti všem ostatním, Protesty byly ze strany demonstrantů poklidné, ale policie je napadala slzným plynem a ISID na ně i střílel. Bylo to na velkém prostranství, asi až po 4 dnech nastoupila armáda, byl zákaz vycházení a snaha nastolit pořádek. Byl tam strašný zmatek, asi 4 mrtví. Bylo to asi v říjnu 2014, žalobce se účastnil asi 4 – 5x. Nikdy to nemělo nic společného s jejich politickou stranou. Začátkem ledna 2015 začaly výhrůžky, 15. listopadu 2014 přišla první písemná, v průběhu dalších dvou týdnů byl sledován asi 3 osobami, ujel taxíkem. Výhrůžky zněly tak, že to takhle nenechají, bude-li proti nim, ví, co ho čeká. Bál se jít domů, aby neohrozil rodinu, odjel do Istanbulu. Měl svoji cestu na pole, nechali to na této cestě. Kamarádi to měli taky tak. Sledovali ho a bál se, že kdyby došel na nějaké opuštěné místo, že by ho unesli nebo zabili. Mají své lidi všude, vidí, kde pracují a kam chodí. Dvakrát žádal policii o pomoc, ale nic neudělali. V Istanbulu byl napaden v dubnu 2015, neví, o koho se jednalo. Napadli ho v parku, křičel, ptali se, kdo je a začali se shlukovat lidé, tak utekli. Pracoval asi 70 dní na stavbě, ale zjistil, že za něho neplatí pojištění a nedostal celý plat, tak zaměstnání opustil a rozhodl se odjet. V dubnu 2015

vstoupil do strany, účastnil se výzdob, předvolební agitace, ta strana zastávala jejich práva, proto tam v Istanbulu vstoupil. Od r. 2012 straně pomáhal, členem se stal až v r. 2015. Strana je pro lid, chce mír a stejná práva pro všechny. Zadržen byl, když se účastnil nepovolených protestů, bál se dalších zabíjení, sledování, únosů, mají lidi všude, po celém Turecku. Byl rozhodnut jakýmkoliv způsobem opustit Turecko. Legálně by nedostal vízum, neměl majetek, kterým by se zaručil, ani stálou práci. Převaděč požadoval 4 – 5 tisíc euro, večer nasedl do kamionu mezi bedny, zaplatil, po 12 hodinách směl vždy vystoupit na krátkou přestávku. Pak mu zastavili, čekalo tam auto a to ho odvezlo do Zastávky. Na cestu si vydělal a něco dodala rodina, po někom to poslali. Dne 16. 11. 2016 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že od doby jeho žádosti se situace v Turecku zhoršila, na ulici je zákaz vycházení, nemá další informace.

8. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.
9. Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

a) uložení nebo vykonání trestu smrti,

b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,

b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,

c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

10. Soud konstatuje, že z Protokolu o seznámení s podklady ve věci mezinárodní ochrany ze dne 16. 11. 2016 vyplývá, že žalovaný shromáždil za účelem posouzení situace v zemi původu žalobce Informaci MZV ČR čj. 103514/2016-LPTP ze dne 6. 6. 2016, Zprávu HRW 2016 – Turecko, ze dne 27. 1. 2016, Zprávu Amnesty International, Tresty smrti – 2016 ze dne 3. 5. 2016, zprávu téže organizace – Turecko – 2016 ze dne 24. 2. 2016. Dále pak Výroční zprávu Freedom House 2016 – Turecko ze dne 27. ledna 2016, Zprávu MV Velké Británie – Turecko, základní informace, aktéři ochrany vnitřního přesídlení z února 2016, a zprávu téhož úřadu z února 2016, pojednávající o Turecku - Kurdský etnický původ. Soud připomíná, že žalobce se s podklady nechtěl více seznámit, uvedl, že se k nim nechce ani vyjádřit, pouze dodal, že tamní situace se zhoršuje, je tam chaos, na ulicích je zákaz vycházení.
11. Žalovaný vydal následující měsíc ve věci rozhodnutí, v něm zhodnotil a odůvodnil, proč dospěl k závěru, že žalobce na základě sdělených skutečností nesplňuje podmínky § 12 zákona o azylu, a to ani pod písm. a), ani pod písm. b). Žalovaný konstatoval rozpory ve výpovědích žalobce, které vedou k nevěrohodnosti jím sdělených informací. Toto doložil tím, že je nelogické, aby žalobce vstupoval do strany ve chvíli, kdy hodlal svoji vlast opustit. Dále uvedl, že obavy žalobce spojoval s životem v Istanbulu, ač mu tam vcelku nic nehrozilo, soud zde pak dodává, že považuje za zcela účelové a nedůvěryhodné vyjádření žalobce o tom, že mu výhrůžky zanechávali pronásledovatelé na cestě do pole, kudy chodil. I pokud by soud připustil, že taková listina mohla někde ležet, zcela jistě nemůže žalobce dokladovat, že měla patřit právě jemu. Žádné jiné podrobnosti žalobce k tomuto nesdělil. Soud tak velmi vážně zpochybňuje pravdivost takového tvrzení. K svému závěru pak žalovaný na str. 3 argumentoval i judikaturou Nejvyššího správního soudu, s tím, že ojedinělá tvrzená účast na demonstraci ještě není natolik intenzivním postojem, který by zapříčiňoval pronásledování za uplatňování politických práv a svobod. Konečně, žalobce sám vylučoval, že by se tak dělo na základě jeho postojů k straně HDP, uvedl, že se o demonstraci dozvěděl ze sdělovacích prostředků. Žalovaný vyloučil tíži azylově relevantního pronásledování i na základě žalobcem vylicených těžkostí při zadržení. Na str. 4 a 5 se pak správní orgán vcelku vyčerpávajícím způsobem vypořádal s výhrůžkami soukromých osob v návaznosti na azylovou relevanci takového dění a s odkazem na bohatou judikaturu v tomto směru i připomněl nutnost případného vyhledání pomoci u orgánů země původu. Se závěry

žalovaného v tomto směru soud plně souhlasí.

12. K naplnění podmínek ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu soud konstatuje, že tyto nejsou v případě žalobce splněny bez dalšího, neboť neuváděl, že by v ČR pobývaly s ním blíže spřízněné osoby, které by byly žadateli o azyl či by mezinárodní ochranu obdržely.
13. O hrozbě azylově relevantní vážné újmy žalovaný zvažoval na str. 6 – 8 rozhodnutí ze dne 13. 12. 2016 a zde těžil, pravda, aktuálně k zhoršování situace v Turecku, zásadněji z jediného podkladu, který však jasně vymezil současné problémy, spočívající v pokusu o údajný vojenský puč z léta 2016. Konstatoval, že vládní garnitura se vypořádává zejména se vzpurnými vojenskými představiteli, s hnutím duchovního vůdce F. G., jsou stíháni mnozí novináři, soudci, žalobci a policejní příslušníci. Žalovaný však na základě žalobcem sdělených skutečností nedospěl k závěru, že existuje jakákoliv indicie, která by mohla vést k závěru, že státní orgány země původu by mohly mít po návratu žalobce do vlasti na jeho osobě jakýkoliv významný zájem. S uvedeným závěrem po přezkoumání a projednání věci soud plně souhlasí. I z dalšího vývoje situace v Turecku je pak patrné, a to i na základě obecných znalostí o tamní situaci, plynoucí ze sdělovacích prostředků, že zejména na hranici se Syriskou arabskou republikou panuje napjatá situace, je zde pokračující vojenská aktivita, která však ani dosud nerezonovala v azylově relevantní ozbrojený konflikt či válečný stav. Soud je tak přesvědčen, že žalobce není ohrožen žádnou formou vážné újmy, upravenou v ust. § 14a) zákona o azylu, navíc ze země původu odcházel po pobytu v Istanbulu, který je stále vcelku poklidným prostředím.
14. K nově uváděné žalobcově osobní situaci, kdy soudu sdělil v průběhu projednání věci, že v ČR uzavřel sňatek s občankou ČR a narodila se mu dcera, soud dodává, že takové skutečnosti jsou důvodem pro postup žalobce dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Na takové skutečnosti zákon o azylu nepamatuje, neboť ten upravuje závažné důvody, které znamenají nutnost mezinárodní ochrany cizince, který je pronásledován a ohrožen vážnou újmovou na zdraví či životě.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud po vyhodnocení všech skutečností, uvedených v bodě 6 – 14 tohoto rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, neboť nebyly shledány žádné závažnější nedostatky ani správního řízení, provedeného žalovaným ve věci žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ani v rozhodnutí, které ve věci žalobce dne 13. 12. 2016 vydal. Po přezkoumání věci soud považuje žalobcovu žádost, v souladu se správním orgánem, za účelově podanou z důvodu legalizace zdejšího pobytu a konstatuje, že k takovému účelu institut mezinárodní ochrany sloužit nemůže. Žaloba byla tedy po projednání věci, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítnuta jako nedůvodná.
16. Žalobce vyčíslil náklady řízení, které mu však nemohl soud přiznat, a to na základě ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., který upravuje přiznání nákladů řízení účastníkovi, který je v řízení úspěšný, žalobce však s podanou žalobou úspěch neměl. Ve věci úspěšnému správnímu orgánu soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť žalovaný ji nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. února 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně